

ВІРТУАЛЬНІ СПІЛЬНОТИ В ІНТЕРНЕТІ

Ярхо С.Я., студентка

Національний авіаційний університет, м.Київ

Науковий керівник – Бобарчук О.А., к.т.н, доцент кафедри КММТ

Анотація. Показана актуальність вивчення віртуальних спільнот в мережі Інтернет, їх типологія та моделі використання. Проведений аналіз різних віртуальних спільнот.

Визначення. Основні визначення наступні.

Соціальні скупчення, які виникають в мережі, коли багато людей ведуть громадські обговорення достатньо довго, достатні для людських почуттів для формування полотна особистих стосунків у кіберпросторі (Рейнгольд, 1993).

Групи людей, які спілкуються між собою через електронні носії, а не віч-на-віч (Ромм, Пліскін і Кларк, 1997).

Комп'ютерно опосередковані простори, де є потенціал для інтеграції контенту та комунікації з акцентом на вміст, створений членами (Hagel & Armstrong, 1997).

Виходячи з цих визначень, термін може бути просто визначеним наступним чином: *Група осіб із спільними інтересами, які взаємодіють між собою в Інтернеті.*

Типології віртуальних спільнот. Хейгел і Армстронг (1997) пропонують чотири основні типи віртуальних спільнот на основі бажань людей для задоволення основних людських потреб: інтереси, відносини, фантазія та транзакція. Джонс і Рафаелі (2000) далі сегментувати ці спільноти за соціальною структурою та технологічну базу.

Маккіетт та Рой (1992) запропонували типологію споріднених спільнот, які також можуть бути використані для класифікації віртуальних спільнот. Вони визначили спільноти як такі: професійні, спільні інтереси, демографічні, на основі причин та спільноти, створені маркетологами.

Аналіз існуючих типів віртуальних спільнот у мережі інтернет. Основою віртуальних спільнот є учасники та інформаційне наповнення (контент).

Учасники віртуальної спільноти — користувачі мережі Інтернет, що виявили бажання брати участь у спільноті, зареєструвавшись, взаємодіють у межах спільноти,

створюючи інформаційне наповнення.

Інформаційне наповнення віртуальної спільноти — дискусії та повідомлення, які створюють учасники. Сформувався різноманітні типи віртуальних спільнот, які відрізняються як за способом організації, так і за аудиторією (глобальні, локальні) та тематичним спрямуванням.

За ступенем інтеграції у WWW (рис. 1) віртуальні спільноти поділяються на такі типи:

- соціальні мережі — фактично неінтегровані у веб;
- дискусійні листи — частково інтегровані у веб;
- публічні соціальні мережі — значною мірою інтегровані у веб;
- веб-спільноти — повністю інтегровані у веб.

Рис. 1. Місце віртуальних спільнот в WWW

Усі веб-спільноти поділяються на два типи: організаційні та комунікативні.

До організаційних належать спільноти, які дають змогу виконувати конкретні специфічні завдання: виконувати операції купівлі-продажу товарів та контенту, здійснювати торгівлю акціями на фондовій біржі, реалізувати суспільно важливі проекти, розміщувати тощо.

Відповідно до технічної платформи та способу реалізації усі веб-спільноти належать до одного з таких типів: чат; гостьова книга; блог; форум.

Віртуальні спільноти: мотивація, режим участі, характеристики та переваги. Рейпорт і Яворський (2004) представляють модель того, як можуть бути інтегровані

різні компоненти віртуальної спільноти. Адаптована версія моделі показана на рисунку 2. Модель ілюструє, як учасників мотивують до приєднання до віртуальної спільноти, їх спосіб участі та ступінь зв'язку громади.

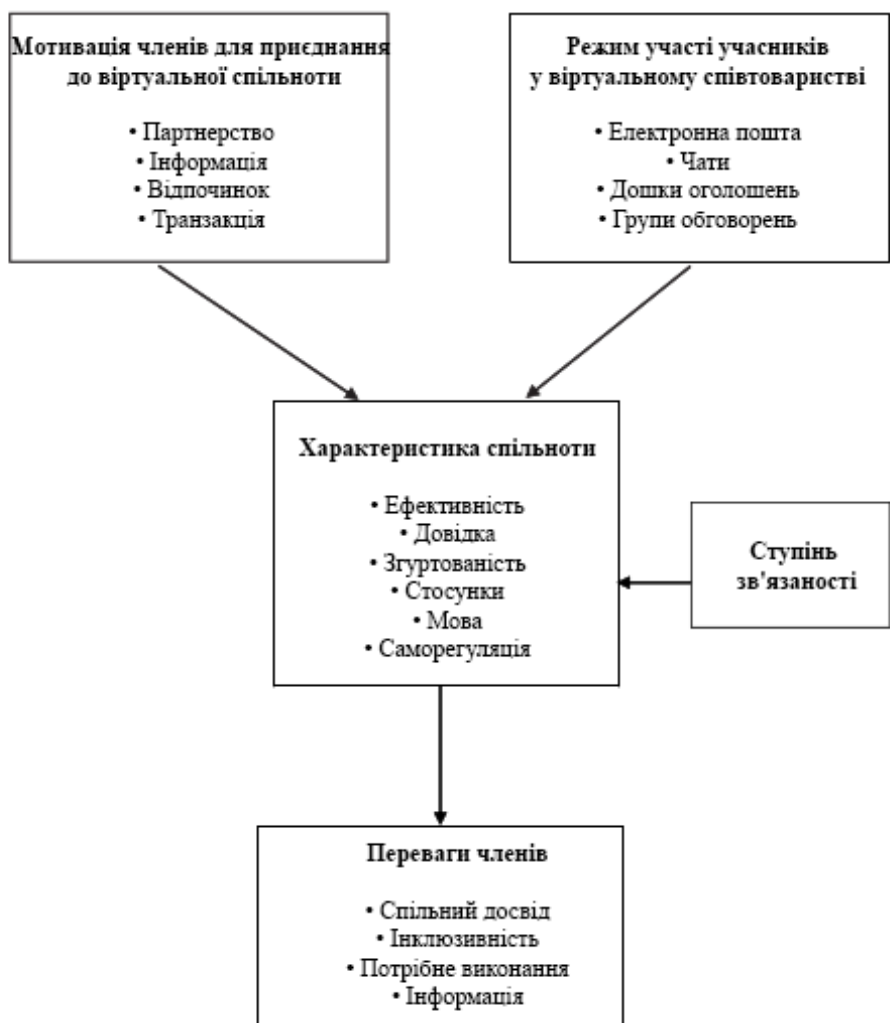

Рис. 2. Віртуальні спільноти: мотивація, спосіб участі, характеристики та переваги

Ступінь зв'язаності у віртуальній спільноті. Ступінь зв'язності у віртуальних спільнотах також відіграє значну роль у тому, як віртуальна спільнота розвивається. Вона може бути слабкою(у учасників немає можливості взаємодіяти між собою один на один), обмеженою чи сильною.

Етапи життєвого циклу віртуальної спільноти. Кім (2000) пропонує п'ятиступеневий процес побудови віртуальної спільноти, який прогресує наступним чином:

1. Відвідувачі.
2. Початківці.
3. Регулярні учасники.
4. Лідери
5. Старійшини.

Мохаммед та ін. (2004) далі пропонують чотири стадії відносин. Рисунок 3

ілюструє ці етапи.

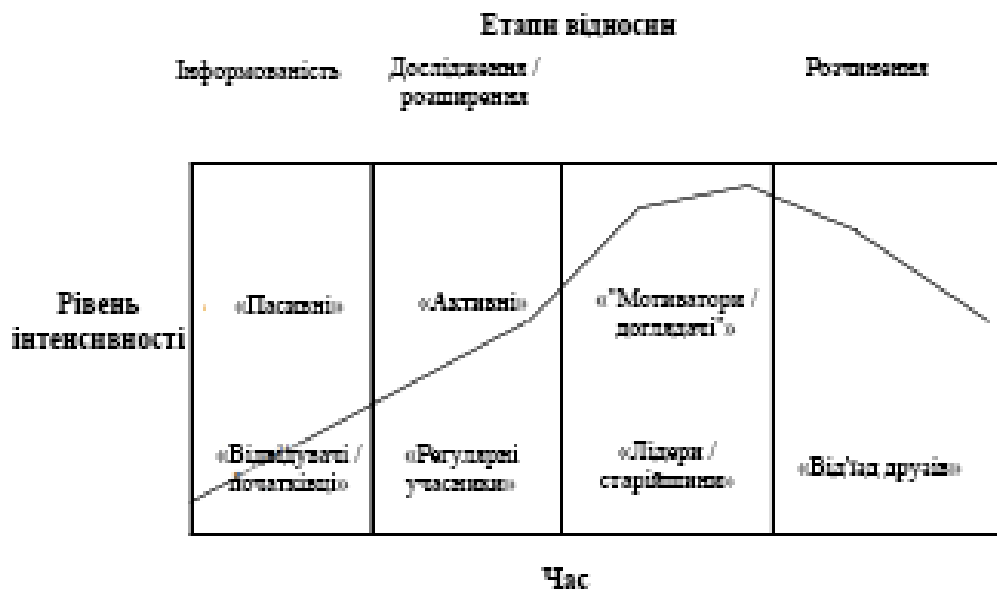

Рис. 3. Закономірності інтенсивності різних типів віртуальних спільнот на різних стадіях взаємозв'язку.

За словами Фермера, члени починаються як *пасивні*, а потім продовжують ставати *активнішими*. Найвищий рівень участі відображається *мотиваторами* та *доглядачами*.

Дослідження віртуальних спільнот

Козінець (2002) пропонує використовувати неттографію, залучаючи етнографічні прийоми вивчення віртуальних спільнот за розуміння символізму, значення та структури споживання віртуальних спільнот.

Етичні дослідження вказівок повинні чітко дотримуватися керівних принципів досліджень, таких як (а) повністю розкривати його присутність, належність та наміри для членів віртуальної спільноти; (б) забезпечити конфіденційність та анонімність респондентів та (в) забезпечити пошук та включення зворотного зв'язку з Інтернет-спільнотою, що досліджується.

Роль інтернет-мережових спільнот у становленні інформаційного суспільства в Україні. Розмір українських інтернет-спільнот є дуже спірним. За даними досліджень, наприкінці 2008 року в Україні налічувалося 6,7 млн. інтернет-користувачів. А за технічними вимірюваннями щомісячна українська інтернет-аудиторія сягає 11,8 млн. унікальних користувачів.

Основну частину інтернет-практик української аудиторії становить пошук інформації, пов'язаний переважно з освітніми цілями, підвищенням кваліфікації, ознайомленням із поточною інформацією та новинами, комунікація, розваги. У епоху діджиталізації перед педагогами все частіше постає питання зацікавлення дітей до навчання, адже сучасні діти нерідко виражають аби яке небажання вчитися. Все частіше вчителі впроваджують засоби нових інформаційних технологій безпосередньо у навчальний процес.

Актуальності набуває саме застосування інтерактивних мультимедійних технологій, сутність яких ґрунтується на постійній активній взаємодії учнів з вчителем.

Список використаних джерел

1. Margherita Pagani. Encyclopedia of Multimedia Technology and Networking, Second Edition (3 Volumes): – I-LAB Centre for Research on the Digital Economy, Bocconi University, Italy, 2008. – 1167 p.
2. Пелещишин А.М. Аналіз існуючих типів віртуальних спільнот у мережі Інтернет та побудова моделі віртуальної спільноти на основі веб-форуму / А.М. Пелещишин, Р.Б. Кравець, Ю.О. Серов // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". – 2011. – № 699: Інформаційні системи та мережі. – С. 212–221.
3. Роль інтернет-мережових спільнот у становленні інформаційного суспільства в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://veche.kiev.ua/journal/1827/>.